

صدی

روزنامه فرهنگ و هنر

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری صاد
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶۰-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

گفت‌وگوی صبا با عوامل

نمایش «بروکلین شماره ۴»

آدرسی برای یک عشق ابدی

از آنها تشکر کنم.

کیارش وفایی، نویسنده:

بر اساس شیوه کلاسیک، گرگ گشایی کردم

در ابتدا از اینکه ایده نمایش چگونه شکل گرفت بگویید.

این ایده در ذهنم بود و بر اساس نکاتی که پیرامونم دیدم سعی کردم جهان اثر را به گونه‌ای معرفی کنم که یک سری دغدغه‌های شخصی کاراکتر نسبت به زندگی و شغلش نمود پیدا کند و بیشتر در تلاش بودم که از هر کاراکتری شناسنامه‌ای در اختیار مخاطب قرار بدهم که مخاطب در ازای روند قصه و پیشرفت اتفاقات با آنها و گرگ متن بیشتر آشنا شود و در انتها بر اساس شیوه کلاسیک، کار گرگ گشایی شود.

کمی از مایک فارل شخصیت اصلی بگویید.

شخصیت مایک فارل به نظر من یک شخصیت بسیار هوشمند است و چیزی که در زیست خودش به دست آورده باعث این اتفاقات درونی در او شده است یعنی مسائلی مثل از دست دادن همسرش مزید بر علت می شود تا طغیان درونی او به رفتارهای بیرونی اش سرایت کند و این مسئله به بعد شغلی او هم نفوذ کرده تا حدی که در سایه و سکوت کار می کند و چندان در جامعه دیده نمی شود. مایک فارل رنگ خاصی به جهان نمی دهد و جهانش خاکستری است. او با همسرش یک دنیای ذهنی دارد و تا زمانی که کاراکتر روانشناس وارد نمایش نشده مخاطب متوجه این دنیای ذهنی او نمی شود در واقع مادر این نمایش بیشتر لایه‌های مختلف رو بر و شدن شخصیت اصلی مرد با زندگی، کار و عشقش را مشاهده می کنیم.

باز خوردی که تا این لحظه گرفتید چگونه بود؟

باز خورد مخاطب خدا را شکر تا اینجا که روی صحنه هستیم خوب بوده و از کارگردانی کار خوششان آمده است. حقیقتاً هم خانم حیدری هدایت باز یگران را به خوبی انجام دادند، در طول تمرینات به نکات بسیار مناسبی اشاره کردند و حتی دراماتورژی کار هم بر عهده ایشان بوده، حال ترکیب این متن با میزان سن‌ها، طراحی صحنه، نور و موسیقی توانسته باز خورد خوبی از مخاطب بگیرد.

صدا و بیان ایشان ما کمی حرکات بدن را محدود کردیم تا بیشتر روی لحن کار کنیم.

در طول نمایش چند بار از سایه برای نشان دادن گذشته و با احوالات روحی کاراکتر اصلی استفاده می شود. دلیل انتخاب این عنصر نمایشی چه بود؟

برای نشان دادن وهم و خیال در ابتدا آینه مد نظرم بود اما در جستجوی چیزی که مخاطب را با خود بکشاند و مخاطب آن را درک کند به سایه رسیدم و فکر می کنم ما زمانی که دچار وهم و خیال می شویم انسان‌ها، محیط اطراف، اشیاء یا موضوع و جریانات را به وضوح نمی بینیم بلکه بیشتر سایه و هاله‌ای از آن را می بینیم بنابراین بر اساس متن و شیوه اجرایی، ما بهترین بازتاب را از سایه می توانستیم بگیریم.

تأثیر موسیقی نیز در این نمایش مشهود است شما برای موسیقی از قطعه‌های شناخته شده استفاده کردید آیا استفاده از این قطعات برای برانگیختن حس آشنایی و هم‌ذات پنداری بود؟

بله در مورد موسیقی دقیقاً همین گونه بود. مثلاً ما از موسیقی متن فیلم گلا دیاتور استفاده کردیم که برای بسیاری از ما یادآور صحنه‌های حس برانگیز فیلم گلا دیاتور بود و ما این موسیقی را انتخاب کردیم تا مخاطب با آن بخش نمایش هم‌ذات پنداری کند همینطور از معروف‌ترین قطعات موسیقی چایکوفسکی و موتزارت هم استفاده شده تا به گوش مخاطب آشنا باشد و با فرم بدن امیر حسین دولی نیز همراه شود.

در مورد نور هم اینگونه بود؟

در مورد رنگ نورها دقیقاً معکوس عمل کردیم. مثلاً ما برای صحنه رویا از نور بنفش استفاده کردیم در حالی که رنگ بنفش در روانشناسی نشانگر رمز و راز است نه عشق، ولی از آنجایی که شیوه نمایش رئالیستی نبود ما با انتخاب معکوس رنگ‌ها سعی کردیم بر این بعد نمایش بیشتر تأکید کنیم.

سخن پایانی

من و گروه واقعا به صورت کاملاً مستقل و با ۹ ماه تلاش صفر تا صد این کار را پیش بردیم و بدون هیچ حمایتی توانستیم کار را به اینجا برسانیم. در این موقعیت که واقعا کار کردن تئاتر سخت است من واقعا راضی هستم و به تمام گروه افتخار می کنم و می خواهم که

«بروکلین شماره ۴» که این روزها در تالار محراب به اجرا می رود نمایشی به نویسندگی کیارش وفایی و کارگردانی عاطفه حیدری است که به تأثیرات ترومای از دست دادن همسر بر زندگی عاطفی، اجتماعی و شغلی فرد می پردازد. با نویسنده و کارگردان این نمایش گفت‌وگویی انجام داده‌ایم که در ادامه می خوانید.

مریم عظیمی
گفت و گو

عاطفه حیدری، کارگردان:

بدون هیچ حمایتی توانستیم کار را به اینجا برسانیم

همکاری شما با آقای وفایی و کار روی این متن چگونه آغاز شد؟

اسفند ماه سال گذشته بود که آقای وفایی با من تماس گرفتند و تمایل داشتند که روی این نمایشنامه کار کنیم. از آنجایی که فضای متن آقای کیارش وفایی به شیوه اجرایی من تقریباً نزدیک بود و علاقه من به این سبک که می توان گفت تاحدی سورئال یا نزدیک به رئالیزم جادویی است باعث شد که با متن به یک هم‌ذات پنداری برسم. این متن تک پر سوناژ و مونولوگ محور بود و با خود آقای وفایی به صورت کارگاهی آن را باز نویسی کردیم، شخصیت‌ها را از درون فکر کاراکتر اصلی بیرون کشیدیم و به آنها دیالوگ و جان دادیم تا بتوانیم آنها را نشان بدهیم و این مسئله بیشتر به خاطر شیوه اجرایی من بود که می خواستم به رویا و توهم کاراکتر اصلی دید بصری بدهم.

یکی از مؤلفه‌هایی که این نمایش داشت حرکات بدنی غیر رئال خود کاراکتر اصلی است که بار مفهومی دارند. آیا طراحی این حرکات بیشتر بر عهده بازیگر بوده یا خودتان به عنوان کارگردان هدایت کردید؟

اساساً انتخاب امیر حسین دولی برای این کار به این علت بود که خود ایشان فرم و بدن کار می کنند و ما هم قبلاً کار ایشان را دیده بودیم. در این نمایش هم دست ایشان تا حدود زیادی باز بود البته که در این زمینه مشورت می کردیم. از آنجایی که کار رئال نبود من حرکات گل درشت و اغراق شده‌تری از ایشان خواستم اما در نهایت با توجه به تن

بازگشت به خانه

نویسنده و کارگردان تهیه‌کننده
رضا کشاورز حداد محمدجواد موحد

شواهد حقیقت دوست: علیرضا آزا، مجید بنکی، منهد نساج، دانا زلف‌پوش، مهدی قریب، علی دولتیاری، امیرحسین رشارزاده، با حضور عباس چشمه‌تبار، بابک بوناد، امیرحسین بیات، ابوالفضل ابوی، دانیال جهشی، فرزان شعبانی، لیرونی صحرایی، امیرمحمد صحرایی، اشکان راستاش، روزکا بهرام‌زاده، ابوالفضل حسن‌خانیپور، کیما نامور صدیق